తైత్తిరీయోపనిషత్

॥భృగు వల్లీ॥

హరిః ఓమ్॥ సహ నావవతు। సహ నౌ భునక్తు। సహ వీర్యం కరవావహై। తేజస్వి నావధీతమస్తు మా విద్విషావహై॥ ఓం శాన్తిః శాన్తిః శాన్తిః॥

భృగుర్వై వారుణిః। వరుణం పితరముపససార। అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి। తస్మా ఏతత్ప్రోవాచ। అన్నం ప్రాణం చక్షుశ్శ్రోత్రం మనో వాచమితి॥ తగ్ం హోవాచ। యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే। యేన జాతాని జీవన్తి। యత్ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తి। తద్విజిజ్ఞాసస్వ। తద్బ్రహ్మేతి। స తపోఽతప్యత। స తపస్తప్త్వా॥[౧] ॥1॥

అన్నం బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్। అన్నాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే। అన్నేన జాతాని జీవన్తి। అన్నం ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తీతి॥ తద్విజ్ఞాయ। పునరేవ వరుణం పితరముపససార। అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి। తగ్ం హోవాచ। తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ। తపో బ్రహ్మేతి। స తపోఽతప్యత। స తపస్తప్త్వా॥[౨] ॥2॥

ప్రాణో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్॥ ప్రాణాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే। ప్రాణేన జాతాని జీవన్తి। ప్రాణం ప్రయన్త్యభి సంవిశన్తీతి॥ తద్విజ్ఞాయ। పునరేవ వరుణం పితరముపససార। అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి। తగ్ం హోవాచ। తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ। తపో బ్రహ్మేతి। స తపోఽతప్యత। స తపస్తప్త్వా॥[3] ॥3॥

మనో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్॥ మనసో హ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే। మనసా జాతాని జీవన్తి। మనః ప్రయన్త్యభి సంవిశన్తీతి॥ తద్విజ్ఞాయ। పునరేవ వరుణం పితరముపససార। అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి। తగ్ం హోవాచ। తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ। తపో బ్రహ్మేతి। స తపోఽతప్యత। స తపస్తప్త్వా।[౪] //4//

విజ్ఞానం బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్॥ విజ్ఞానాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే। విజ్ఞానేన జాతాని జీవన్తి। విజ్ఞానం ప్రయన్త్యభి సంవిశన్తీతి॥ తద్విజ్ఞాయ। పునరేవ వరుణం పితరముపససార। అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి। తగ్ం హోవాచ। తపసా బ్రహ్మ విజిజ్ఞాసస్వ। తపో బ్రహ్మేతి। స తపోఽతప్యత। స తపస్తప్త్వా।[౫] //5//

ఆనన్దో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్॥ ఆనన్దాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే। ఆనన్దేన జాతాని జీవన్తి। ఆనన్దం ప్రయన్త్యభి సంవిశన్తీతి॥ సైషా భార్గవీ వారుణీ విద్యా। పరమే వ్యోమన్ ప్రతిష్ఠితా। స య ఏవం వేద ప్రతితిష్ఠతి। అన్నవానన్నాదో భవతి। మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన। మహాన్ కీర్త్యా॥[౬] //6//

అన్నం న నిన్ద్యాత్। తద్వ్రతమ్॥ ప్రాణో వా అన్నమ్। శరీరమన్నాదమ్। ప్రాణే శరీరం ప్రతిష్ఠితమ్। శరీరే ప్రాణః ప్రతిష్ఠితః। తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితమ్॥ స య ఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి। అన్నవానన్నాదో భవతి। మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన। మహాన్ కీర్త్యా॥[౭] //7//

అన్నం న పరిచక్షీత। తద్వ్రతమ్॥ ఆపో వా అన్నమ్। జ్యోతిరన్నాదమ్। అప్సు జ్యోతిః ప్రతిష్ఠితమ్। జ్యోతిష్యాపః ప్రతిష్ఠితాః। తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితమ్। స య ఏతదన్నమన్నే

ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి। అన్నవానన్నాదో భవతి। మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన। మహాన్ కీర్త్యా॥[౮] ॥8॥

అన్నం బహు కుర్వీత। తద్వ్రతమ్॥ పృథివీ వా అన్నమ్। ఆకాశోఽన్నాదః। పృథివ్యామాకాశః ప్రతిష్ఠితః। ఆకాశే పృథివీ ప్రతిష్ఠితా। తదేతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితమ్। స య ఏతదన్నమన్నే ప్రతిష్ఠితం వేద ప్రతితిష్ఠతి। అన్నవానన్నాదో భవతి। మహాన్భవతి ప్రజయా పశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేన। మహాన్ కీర్త్యా॥[౯] ॥9॥

న కంచన వసతౌ ప్రత్యాచక్షీత। తద్వ్రతమ్॥ తస్మాద్యయా కయా చ విధయా బహ్వన్నం ప్రాప్నుయాత్। అరాధ్యస్మా అన్నమిత్యాచక్షతే। ఏతద్వై ముఖతోఽన్నగ్ం రాద్ధమ్। ముఖతోఽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే। ఏతద్వై మధ్యతోఽన్నగ్ం రాద్ధమ్। మధ్యతోఽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే। ఏతద్వా అన్తతోఽన్నగ్ం రాద్ధమ్। అన్తతోఽస్మా అన్నగ్ం రాధ్యతే। య ఏవం వేద॥ క్షేమ ఇతి వాచి। యోగక్షేమ ఇతి ప్రాణాపానయోః। కర్మేతి హస్తయోః। గతిరితి పాదయోః। విముక్తిరితి పాయౌ। ఇతి మానుషీస్సమాజ్ఞాః। అథ దైవీః। తృప్తిరితి వృష్టౌ। బలమితి విద్యుతి। యశ ఇతి పశుషు। జ్యోతిరితి నక్షత్రేషు। ప్రజాతిరమృతమానన్ద ఇత్యుపస్థే। సర్వమిత్యాకాశే॥ తత్ప్రతిష్ఠేత్యుపాసీత। ప్రతిష్ఠావాన్భవతి। తన్మహ ఇత్యుపాసీత। మహాన్భవతి। తన్మన ఇత్యుపాసీత। మానవాన్భవతి। తన్నమ ఇత్యుపాసీత। నమ్యన్తేఽస్మై కామాః। తద్బ్రహ్మేత్యుపాసీత। బ్రహ్మవాన్భవతి। తద్బ్రహ్మణః పరిమర ఇత్యుపాసీత। పర్యేణం మ్రియన్తే ద్విషన్తస్సపత్నాః। పరి యేఽప్రియా భ్రాతృవ్యాః॥ స యశ్చాయం పురుషే। యశ్చాసావాదిత్యే। స ఏకః। స య ఏవం విత్। అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య। ఏతమన్నమయమాత్మానముప సంక్రమ్య। ఏతం ప్రాణమయమాత్మానముప సంక్రమ్య। ఏతం మనోమయమాత్మానముప సంక్రమ్య। ఏతం విజ్ఞానమయమాత్మానముప సంక్రమ్య।

ఏతమానన్దమయమాత్మానముప సంక్రమ్య। ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యను
సంచరన్న్। ఏతథ్సామ గాయన్నాస్తే॥ హా ౩ వు హా ౩ వు హా ౩ వు।
అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్। అహమన్నాదో ౨ ఽహమన్నాదో ౨ ఽహమన్నాదః।
అహగ్గ్ శ్లోకకృదహగ్గ్ శ్లోకకృదహగ్గ్ శ్లోకకృత్। అహమస్మి ప్రథమజా ఋతా ౩ స్య।
పూర్వం దేవేభ్యో అమృతస్య నా ౩ భాయి। యో మా దదాతి స ఇదేవ మా ౩ వాః।
అహమన్నమన్నమదన్తమా ౩ ద్మి। అహం విశ్వం భువనమభ్యభవామ్। సువర్న జ్యోతీః। య
ఏవం వేద। ఇత్యుపనిషత్।[౧౦] ॥10॥

రాద్ధ్యతే విద్యుతి మానవాన్భవత్యేకో హా ౩ వు య ఏవం వేదైకఞ్చ॥10॥

భృగుస్తస్మై యతో విశన్తి తద్విజిజ్ఞాసస్వ తత్త్రయోదశాన్నం ప్రాణో మనో విజ్ఞానమితి విజ్ఞాయ తన్తపసా ద్వాదశ ద్వాదశానన్ద ఇతి సైషా దశాన్నం న నిన్ద్యాత్ప్రాణశ్శరీరం అన్నం న పరిచక్షీతాపో జ్యోతిరన్నం బహు కుర్వీత పృథివ్యాకాశ ఏకాదశైకాదశ న కఞ్చనైకషష్టిర్దశ॥10॥

సహ నావవతు। సహ నౌ భునక్తు। సహ వీర్యం కరవావహై। తేజస్వి నావధీతమస్తు మా విద్విషావహై॥ ఓం శాన్తిః శాన్తిః శాన్తిః॥

॥హరిః ఓమ్॥

॥శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు॥